

1983, 3с.

Сведения, получени от ГЕОРГИ ДЕЛЕВ, постановчик на "Почивка в Арко Ирис" и "Жени с минало" в Старозагорския театър, на 12.IX.1973 година

Ми сля, че първата постановка на "Почивка в Арко Ирис" е в Ст.Загора. Няколко дена след това се състоя премиерата и в Търновския театър. През същата година таз и пиеса се игра в няколко театъра. С малки изключения тя нямаше успех. Защото за нея е необходимо майсторство.

Пиесата беше голяма и аз трябваше да извърша някои съкращения. Отбелязах ги с молив върху текста и се срещнах с Димов за доуточняване. Така се запознах с него. При тази първа среща му разказах какви са моите намерения. Изказа се много добре за съкращенията, които съм направил, може би защото беше много голям кавалер. Бях в третата година на своята практика и това ми даде криле за работата над пиесата. Тази постановка носеше всички белези на едно възторжено отношение на творческия колектив към една драма и всички недостатъци на нашата младост.

В постановката на нашия театър много силно впечатление направи изпълнението на дора Маркова/оце е в Ст.Загора/ и на Лидия Вълкова. Техните изключително високи постижения бяха отбелязани с награди на Трешия национален преглед на българската драма и театър. За това се писа на времето много в централния печат.

Д.Димов хареса постановката, оцени я по-високо от тази на Младежкия театър в София. Това той заяви нееднократно. Като Председател на СБП той е водил нееднократно чуждестранни гости да видят постановката. Казваше, че идва в "своя театър". И когато на следващата година поставихме "Жени с минало", той проследи работата ни от самото начало. Получи се една приемственост. Ние се настояхме на вълна "Д.Димов". И посещенията на Д.Димов продължиха със страйна сила.Идваше със собствената си кола, която сам караше.А беше силно късоглед. На премиерата на "Жени с минало" не можеше да види стъбите, изкачвайки се на сцената.

За нашия театър говореше много галовно. На премиерата на "Жени с минало" каза, че по всяка вероятност той ще пише и други пиеси, и тази вечер у него се е затвърдило желанието да ги дава най-напред на нашия театър. Така той окончателно ни подаде една ръка за дружба.

Д.Димов беше човек с голямо сърдце, огромна култура и изключително кавалерство. В разговор с него ме е поразявала огромна-